

sig til at sætte de fra dansk side ydede toldindrømmelser i kraft. En lov herom gennemførtes samtidig med vedtagelsen af nærværende rigsdagsbeslutning (se side 94).

Endelig forpligtes de deltagende lande ved undertegnelse af protokollen til at forlænge gyldigheden af de under Genève- og Annecy-konferencerne udvekslede toldindrømmelser indtil 1. januar 1954.

I en redegørelse for protokollens indhold og betydning udtalte *udenrigsministeren* under sagens behandling på rigsdagen:

„Det vil erindres, at Danmark i henhold til rigsdagens beslutning af 27. april 1950 tiltrådte GATT-overenskomsten efter at have deltaget i konferencen i Annecy. Her havde den danske delegation forhandlet med repræsentanter for en lang række andre lande og sluttede under konferencen tosidede toldaftaler med 20 af disse lande. Det er således anden gang, Danmark deltager i tolddrøftelserne i henhold til GATT-overenskomsten, og de 16 tosidede toldaftaler, som Danmark i Torquay indgik med andre lande, må ses som et supplement til det mere omfattende værk, der var skabt ved de foregående forhandlinger.

Selvom disse aftaler, som det vil ses, *ikke er af større rækkevidde*, synes jeg dog, det er rigtigt at nævne, at det under forhandlingerne med Italien lykkedes at opnå visse ikke uvæsentlige lempelser, uden hvilke den udvidelse af landbrugseksporten til Italien, som vil finde sted, måske ikke havde været mulig.

Når det samlede resultat blev så beskeden, som tilfældet er, skyldes dette ikke blot, at de toldindrømmelser, som Danmark kunne tilbyde andre lande til gengæld for sådanne toldnedsættelser, som vi kunne ønske at opnå hos disse, allerede på grund af det lave danske toldniveau var meget begrænsede, men tillige — og vel først og fremmest — at de protektionistiske lande ikke indbyrdes var villige til at reducere deres høje toldsatser.

Under disse omstændigheder må bestræbelserne rettes mod at *søge højtariflandenes toldniveau reduceret* for derved at mindske den bestående ulighed, der jo bliver mere og mere følelig, efterhånden som liberaliseringen af udenrigshandelen skrider frem. Som det vil ses af bemærkningerne, tager Danmark aktiv del i disse bestræbelser; sagen er for tiden genstand for drøftelse på de kontraherende parters nu stedfindende møde i Genève. Enhver er dog sikkert klar over, at udsigten til, at de mindre europæiske lavtariflande skulle kunne bevæge de store højtariflande som USA, England, Frankrig, Vesttyskland og Italien til at foretage nogen væsentlig ændring i deres politik på et så vigtigt område som det her foreliggende, ikke er stor under de nuværende internationale forhold, men der er for mig ikke tvivl om, at bestræ-